

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendőek.

Kéziratok nem adatnak vissza.

...ná magát ébreszteni s tekintetét még merőben szegelte a mulatók tűnékeny csoportjaira
(Folyt. köv.)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

dolgokat készpénzzel is kell fizetni. A gazdag Antal fejedelemnek segíteni kell az új oláh dioszeges aera költségeinek fedezésében. Itt különben azt hiszik, hogy Kogalniceanu utja igen tövises leendő.

A románok muszka vezérlet alatt.

A negyedik román divíziót, mely május 29-ike óta Nikápolyban van, legközelebb az első s harmadik fogja követni, míg a második Kis-Olahországban maradt hátra. Turnu-Magurelli és Nikápoly között hidat építenek, mely egy pár nap alatt készen lesz. A román hadmenet tehát a muszka vezérlet alatt s muszák kívánására megkezdődik.

A muszka hadtestek összehívása igen gyorsan történik s alig egy hét kell még ahhoz, hogy együtt legyenek. — A törökök győzelme attól függ, vajon ezen idő alatt nyugodtan fogják-e nézni, hogy eleveik száma megkétszereződik.

A vezírlő főhadiszállásról.

Ásziából távirják aug. 10-ről: Hogy a monson-quedik állásokat megszállbassa, Izmail pasa hadtestével egész az Arzab nevű faluig nyomult s egy hadosztályt Akif bej vezetésével azon állások ellen küldött. Ez mintegy 4000 orosz ellen megkezdte a csatát, megverte őket s egész Guedik-Ildirig (orosz területen) követte őket, mire Izmail pasa Mousson-Gaidikibe s az orosz területre két órányira benyomult s ott a zaryayevai állást elfoglalta. Az orosz hadosztály Djello-Guedikből egész Igdirig hátrált, a hova hat zászlóalj gyalogság küldetett Lazarow s két lovasezeretramitow vezetésével a Chorektelnél álló csapatokból. — A bajzidi török hadtest jól van szervezve s Akif bej őrnagy dandártábornokká s tábornoki főnökké nevezetett ki. Alasgerd parancsnokává Mustafa Sarfat pasát nevezték ki, Achmed Fazyl pasa pedig a fősergezhöz tér vissza. — Azon Európában elterjedt hír, hogy Ardahanon át erős orosz hadtest nyomul Erzerum ellen, téves. Mukhtar pasa erős lovashadtestet küldött ki, hogy a kis orosz lovas csapatot, mely Tennek és Ardahan közti garázdálkodik, megszállassa.

Táviratok.

London, aug. 14. A parlament ma bezáratott. „Reuter Olf.” jelenti Erzerumból e hó 11-éről: Az oroszok Apulikiáig nyomultak előre. Tergukasoff tábornok Balikutig haladt. — Izmail pasa orosz területéről visszavonult a határ felé.

London, aug. 14. A parlament elnapoló izenet kiemeli az összes külföldi hatalmak iránti barátságos viszonyokat. A keleti kérdésre vonatkozó passus így hangzik:

A béke fenntartását célzó fázadozás sikertelen volt. A háború kitörésekor Anglia kijelenté azon szándékát, hogy semleges állást foglal el mindaddig, míg a britt érdekek nem érintetnek. Az orosz kormányval az érdekek temérszete és terjedelme közöltetett. Oroszországnak erre adott felelete az álam barátságos érzelmét hirdeti.

Anglia, mihielyt erre kedvező alkalom adjon, megát minden lehető erőfeszítést megtesz, hogy a békét ismét helyre állítsa s oly feltételeket igyekszik javaslatba hozni, melyek a hadviselők becsültével, az általános bizton létél, s a többi nemzetek jóllétével megegyeztethető.

Ha azonban britt érdekek érintetnének, vagy veszélyeztetnének, akkor a királynő megbízik a parlament támogatásában, hogy e jogok fen tartassanak.

London, aug. 14. A parlament október 30-ig elnapoltatott. — A „Times” egy 2,500,000 font sterlingnyi török kölcsön megkötését jelenti.

Bécs, aug. 14. A „Pol. Corr.”-nek távirják Spalatoból e hó 13-ról: A Despotovics félköli vezér alatt állott félköli ismét összegyűltek, leshől megrohanták a törököket Csernipotoknál, sokat megöltek közülök, s fegyvert és hadiszert zsákmányoltak.

Belgrád, aug. 14. A belgrádi nemzeti tüzéség legközelebb a Drinához megy és állást foglal Bjelina ellen.

London, aug. A „Daily Telegraph” jelenti Erzerumból: Vasárnap három orosz hadosztály indult a török tábor ellen; a törökök Samyl fiát az összes lovassággal és Mahomet Szaviet hadosztályát az oroszok balszárnya ellen küldték. Hat órai harc után az oroszok visszavonulni kényszerültek.

Bukarest, aug. 14. Krüdener tábornokot Lattoff tábornokkal helyettesítették. — Olitinozabóli jelentik: Tegnap este 8 török gőzös, melyek közt csapatokkal és máhával megrakott több monitor is volt, Ulodeni és Psareszov faluknál megállottak. Azután visszatértek Szilisztriához.

Olaszországból.

A „Perseveranza”-nak Rómából a következőket írják: Kétségtelen, hogy az 1878-iki hadi budget a tavalyihoz képest tetemesen nagyobb lesz. . . Azt mondják, hogy valamelyik barátságos nagyhatalom, mely többet foglalkozik a nyugat, mint a kelet ügyeivel, ovatoságot tanácsolt az orosz kormányának azon eshetőségekkel szemben,

melyek az alpeseken túl (Franciaországban) történhetnek, s hogy néhány katonai intézkedést éppen azért tettek meg, hogy megmutassák, miképp hallgatnak ama figyelmeztetésekre s nagy súlyt fektetnek rájuk.

Az „Opinione”, a külügyekről írván, ezután ezeket mondja: nem rég azt lehetett olvasni, hogy a miniszterelnök a többséghez tartozó néhány képviselő előtt úgy nyilatkozott, hogy azon ügyet, melynek érdekében Bulgáriában harcolnak az olasz kormány egyenlőnek tekinti azon nemzetiségi ügygyel, melyért a Pó-völgyében folyt a harc. Ha ez tehát igaz, most oroszbarát a hangulat. Az „Opinione” föltétlen semlegességet követel.

A „Politische Correspondenz”-nek ezeket írják Rómából.

Az itteni külügyminiszteriumban az ischli találkozással nagyon meg vannak elégedve. A felhivatalos lapok azt hirdetik, hogy ez entrevue újra megszüldítette a három császár szövetségét, és hogy az ischli eszmecsere hatással fog birni, hogy a szoros semlegességet mindenki megtartsa.

A „Diritto” kijelenti, hogy Andrassy gróf jegyzékével és a berlini memorandum által megpecsételt egyezség nemcsak a háború korlátozásának, hanem egyszersmind az európai egységy fenntartásának is záloga.

Hat hét múlva kezdik meg Róma erősítésének munkálatait. Természetesen nincs arról szó, hogy várak alkakitassék át, csak az ellenséges meglepetés ellen akarják biztosítani. A terv az lenne, hogy a Monte Mario, Monte Verde, Monte San Pavo, Monte Sakro és Monte Parioli dombokon földszancokat fognak emelni és azokat ágyukat megerősíteni.

Azon hirt, hogy a pápa megbízta a turini érseket, hogy Amadé herceg folyógyűléséhez gratuláljon, az „Unitá.” Catholica” némiképpen hivatalosan megerősíti. Amadé herceg legnagyobb udvariassággal mondott köszönetet a pápának.

A tanintézetekből kitiltott könyvek.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter f. évi 18034. sz. alatt a következő rendeletet bocsátotta ki:

Az „Istoria Ungarici in compendiu, de Dreg-hicui Meletin. Temesvár 1874.” (A magyarok története irta, Dreghicui Meletin. Temesvár, 1874); továbbá a „Druha citanka a mluvnice, pro evangelicke skoli v cisarstvi Rakouskem, v Praze, 1867.” (Második olvasókönyv és nyelvtan, evangélikus iskolák számára az osztrák császárságban Prága, 1867.); azután a „Treti citanka a mluvnice, pro evangelicke skoli. Z mapom Rakouska. Ve vidni, v. e. k. skolan knižo-składu. 1873.” (Harmadik olvasókönyv és nyelvtan, evangélikus iskolák számára. Ausztia abroszával. Bécsben a cs. és kir. iskolai könyvtárban, 1873.); nemkülönben a „Dejny kral'ovstá Uhorského pre slovenski narodnie skoly. Sostavil F. Otto Matzenauer. V Bau Etianiei. 1871.” (A magyar királyság története főt nemzeti iskolák számára. irta: Matzenauer F. Otto. Selmeczbánya, 1871.) szintny: a „Geographia a tieriloru de sub corona Ungarici etc., de Demetriu varna. Sibiu, 1875.” (A magyar korona tartományainak földrajza, irta Varna Dóme. Nagy-Szeben, 1875.) végre a „Vand-karte von Europa, von B. Kozenn. Wien und Brünn, bei Böhl.” (Európa fali abrosza, szerkesztette Kozenn B. Bécs és Brünn, Böhl Edénél.) és a „Carta de. lektura romanesca, pentru scoale romane, de Viszarion Romanu. Sibiu, 1873.” (Olvasókönyv, román iskolák számára, irta Viszarion Roman Nagy-Szebenben, 1873.) című iskolai könyvek, s illetőleg fali-abrosz, hazánkban ugy közjogi, mint tényleges állapotával merőben ellenkező téves adatokat és tanokat tartalmazván, nemkülönben téves fogalmak és alkotmányellenes irányzat és fajgyűlölet ébresztésére alkalmat szolgáltatván: az összes magyarországi népoktatási és közép-tanintézetek használatából szigorúan kitiltatnak.

Kelt Budapestén, 1877 évi július hó 29-én.

Füldői levél.

Előpatak, 1877. aug. 16-án.

A földvári rom. — Földvartól Előpatakig. — Előpatak 10 évvel ezelőtt és ma. — Qui pro quo. — A roulette. — A saison királynéja és szépe.

Mig szekeresünk lovait a rétről — mert éppen vásárnap volt — hazahajította volna, felmentem barátommal, egy metzi fiatal mérnökkel, ki a tömösi vonalnal van — a közeli Erdenburg romjaihoz. Mint minden rom, ugy ez is a lezajlott idők, nevezetesen az egykor oly híres Johanniszták dicsőségét őrzí, hogy később ebbeli köteleességét — az idők viszonyosságától kifárasztva — a történetek átadja.

Kalauzul szerencsések valánk egy fiatallól, nagycsoda, ha nem valami professori embert megnyerni, ki ép ugy, mint mi, szintén időzni készült.

Hogy a történelmen kívül, főleg az archeológiát kedvelte, azt észrevettem, mihielyt franczia barátom a földalól valami cserép darabot kicmelt. „Eine römische Amphora!” ujongott fiatal tudósunk, s szép kék szemei ragyogni kezdettek. Most láttam életemben legeisőször, hogy a mania, mindennben, még a tudományban is csak mania ma-

rad. Nézetem szerint az „Amphora” nem lehetett egyéb, mint egy, talán 30 évvel ezelőtt valami játszó gyermekektől oda hurcolt 3 p. krajczáros cserép-lábos fogantyúja. Az igaz, hogy az ilyenmő tudományhoz én is csak kevesebbel értek többet, mint egyik botanicus barátom, ki a nyáron, mint hallám, az ily római leletekről egy egész füzetet irt.

Nagy vitánkban majdnem összezüreztünk volna egymással, ha szekeresünk a kocsi megérkezését nem jelenti vala.

Függőbe hagytuk tehát az irod. vitát, s le siettünk a „Kutsche”-hoz, miként azt a jámbor barcasági nevező. Ez önkönöl a kocsi? Hisz nálunk az ilyenekkel szállítják a Capenebe deportáltakat. Uram, ezt mi nálunk is csak a barcasági nevezi így, a többi szászok, s az ország más lakói ezt „Zeiselwagen”-nek hívják, azaz, oly szer, melyen reggelenként 10—12 szásznő tejet visz a városba.

A sok sacze bleu-nek dacára sem volt mit tenni egyebet, felültünk, s Diana porfellegébe burkolva eldöcögöttünk magunkat Előpatakig, honnan gyalogszerrel mentünk be a városkába.

E szép füdőt éppen 10 éve, hogy nem látam volt; azóta úgy szólv minden megváltozott benne, még a torony is panaszt emelt falusi kinézése miatt, s így történt, hogy a tavali előtt azt egy ujjal fölcserélték. Számos új épület, kényelmesen, s a régi árakhoz képest jóval olcsóbb vendéglők, s egy igen díszesen és mondhatni szélszerűen berendezett sétatér, s több más ujtások; mindezek kérdéni látszóttak, hogy Előpatak többé már nem falu, hanem a saison idején város, s hogy a füdő melán sorakozhatik Európa nagyobb füdöi sorába. Ezt tanusítja szép és válogatott közönsége is. Ugyan nemek tulajdoníthatni ezt a nagy haladást? Talán a fiatal Tusiád versengéseinek? En azt hiszem, semmi másnak, mint a tulajdonosok, de főleg B. . . n ur tapintatos vezetésének.

Igy álmélkodva egyről, s másról, egy völt jó ismerősemre bukkantam, és azonnal nevéen is szólítottam. Bocsánat uram! én nem vagyok ügyvéd, én az „Ellenőr” be.munkatársa, s barátom itt a „Nemere” munkatársa. Egy kis csalódás, egyéb semmi, gondolám magamban, s tovább folytatám utamat, mit sem törődve a komolyas Gallenns szavaival, ki azt mondja: „hogy az epét s gondot honn kell felejteni”. — nem illő sétáló urakkal.

Uram, hová sietnek ugy az emberek, és mit jelentsen ez a sok trombitálás? kérdé hirtelen az én francziám. Hát mit jelentsen, semmit! Jobb lesz, ha a szép cimbalmost hallgatjuk, illyent ugy sem hallunk hamarában sem én, sem őn.

Látva magam is, hogy a sétatér végén a tolongás csakugyan mindegyre nő, s hogy a sétatér a hosszúságkállos papoktól, tiszteltől csak amugy hamzseg, hogy köztük honvédtörz tisztelen kívül még tábornok is van, s hogy végre, a csendőrök kalpagosan járnak-kelnek, magam is meghökkenem egy kisé, s így felugorva és első ízben is vagy zendülésre, vagy legalább a napirenden levő meelingek egyikére gondolva, odasiettem, a hol a főkut felé ágazik az út. Most már valóban megijedtem, mert nem 10, de 60 ember is körül állott egy hatalmas patagoniai urat.

Jó uram, — kérdezem egy szembe jövő urtól — mit mivelnek ott? talán megérkezett a mozgósítás, hogy az emberek oly sáppadtak, s hogy az a két pap, az egyik plane még vörös öves is, oly zokogva sirnak. Dehogy mozgósítás öcsém, ne ijedjen meg, hisz ez minden nap így van, ha a posta megérkezik. Az egyik a „Tim-pul”-t olvasta, míg a többiek oly figyelemmel hallgatták, mintha csak a sfuntu Spiridon mondta volna nekik.

Igy tehát megint felsülttem, s ez csak önek köszönetem kedves barátom.

De hát a plevnai hírek meghallgatására ugy kell trombitálni, mintha az utolsó itélet napot hirdetnék és épen akkor, midőn a közönsége zenét öhajítja élvezni.

Ez én gyenge eszemmel sehogy sem akart összeférni, de még sem tudtam a nyitjára találni, és megvallom nem is találom vala rá, ha szomszédom egy jó öreg székely uriember engem ez ügyben föl nem világosít.

Ezt a macskazenét, még pedig fényes nap-pal, annyival inkább nem tudtam magamnak ki-magyarázni, hogy Előpatakát mint ezelőtt is, mint jál berendezett füdőt ismertem, s azonkívül még Brassóban is hallottam a szép és nagy ujtásokról, melyeket még a jövő év kezdetén már foganatosítani akarnak. Igy tehát örültem a nyerdő felvilágosításnak, melyet legyen szabad ugy adnom vissza, a mint azt az öreg urtól hallottam.

— Öcsém, nem tapasztalta-e még, hogy reggel és esténként a cura alkalmával az utozagyerek valami czédulákat kínálgatnak, s hogy a csendes és adóját nem különben curtaxját hűségesen befizető polgárt az ugry gyenge lábairól a szó teljes értelmében lerugdadják!

— Igenis, tapasztaltam bátyám uram.

— No ha igen, tanulja meg, hogy ezeket mi nálunk „tombola czéduláknak” nevezik, s hogy ezek kisorsolását a kereskedő akkorra teszi, a mikorra neki tetszik.

— Jó, tehát miért teszi ezt épen 5—7 órára, az uri publicum legnagyobb boszankodására,

s a szegény zenészek kizsárasa épen akkorra, midőn a zene szól, és miért nem például előbbre, vagy későbbre.

— Öcsém, látszik, hogy magáról sem rég pallottak le a collegium porát, mert ha nem egyéb, tudnia kellene, hogy mai napság ipartörvény van és végre, vajjon nem tetszik-e neki a — még a Thurn idejéből, midőn az első postát felállító'ták, — fennmaradt postásip hangja jobban, mint, az egész szathmári zene híres cimbalmosával együtt?

Ez volt e kérdésemre a felelet.

— És aztán így volt ez mióta én magam Előpatakára emlékezem, és talán még akkor is, midőn gróf Nemes hajdanában itt medvékre vadászott.

Igy tehát újra csalódtam volna; no de se baj, hiszen ez emberi dolog, s azonkívül füdőn vagyunk, hol a jó viz sok mindent lemos, még a barátom roulette veszteségét is. Ő ugyan azt állítja, hogy nem vesztett, hanem nyert, a menyinyben száz egy néhány forintját és a roulette-professoraitól megtanulta, a „ronge gagne” és a „noik port” annyit jelent magyarul, mint „veres nyer”, „fehér vesz.”

Bizony drága tudomány! Most értem, hogy miért iszonyodnak az idegenek a magyar nyelvtől; nem azért, mivel nehéz, mert ez korántsem áll, hanem pusztán a nagy tandíjért.

Vajon nem volna-e üdvös, ha a csendőrség, vagy a füdői elhjáróság a tandíjat egy kissé alább szállítaná, vagy ha a tanítást egy kissé elenőrizve.

Némelyek azt állítják, hogy Előpatak mak-kaó és roulette nélkül annyit ér, mint a bucsú, bucsúja nélkül.

Hogy ez mennyiben áll, és mennyiben nem, nem tudom és ennek megbírlását azokra bízom, kik ez ügyben competensebbek, és így áttörök egy — az olvasókra nézt talán — kellemesebb pontra, a szép publicum, nevezetesen a fő szépségek megemlítésére.

Hogy Előpatakának sok és válogatott közönsége van, azt már soraim kezdetén említém, és így csak is az ideény fő jelentőségeiről kellene szólnom, ha egyik barátom ebben is féligmédig meg nem előzött volna. Így tehát erről is csak annyit írok és azt, a mit ő felemlíteni elműluezott; tudniillik azt, hogy ideényünk két fő szépsége, kit a sétáló vendégek sora naponta bámul. Sz. Margit és Cz.-Lujza, a szép bércezes székelő-föld kince, vagy miként ezt egy idegen ur mondta — és talán nem alaptalanul — gyöngye.

Hogy minő mesterileg festi Göthe Margit-ját, vagy Gessner szép idylljeiben Lujzát, mindnyájan tudjuk, azt azonban kevesen fogják tudni, hogy az internónális előpataki ötös bíróság e szerény kis gyöngyöket még az említett ideálok fölébe is helyezte.

Sok ily honleányt bércezes hazánkban, s akkor talán az erőszakról sem lesz mit tartanunk! Cs. Rákossy.

Az egerbegyi hid.

Egerbegy, aug. 15. 1877.

Tisztelt szerkesztő úr! Becses lapjának f. évi apr. 10 én, 80 ik számában az „egerbegyi hid”-ról egy cikk jelenvén meg, mely a hidgyi állását tüzetesen és igazságosan tárgyalva, figyelemzeti és felhívja még a magas kormány figyelmét is arra, és a hid kijavításának költségeiről vezetett számadás felmutatását szorgalmazza.

Ezen hidgyéhez ugyancsak a beces lap f. évi ápril hó 13-án 83-dik számában hozzászól tekintetes Miksa Elek alispán ur és a maga ment-ségére azt mondja, hogy mindaddig a számadás azért nem volt elkészíthető, mert az összes ügyiratok a vállalkozó — Pingler Dávid — végjáradosága megállapítása végett a umltgu köz-munka és közlekedésügyi ministeriumhoz vannak felterjesztve, tehát mihielyt a hidgyre vonatkozó iratok onnét ellátva visszaküldetnek s a számadás elkészítését semmi sem fogja akadályozni, azt haladéki nélkül el fogja készíttetni.

A hidgyi ily állásból kifolyólag, mint egyik egerbegyi birtokos, bátor vagyok egész tisztelttel tek. Miksa Elek alispán urhoz e kérdést intézni:

Nem jöttek-e még le a hidgyiratok a umltgu közlekedésügyi ministeriumtól, hogy a számadást elkészíthesse és közszemlére kitehesse?

Mert a közönség feszült figyelemmel várja azt s nagyon öhajja tudni, hogy:

1. Mennyi azon pénzösszeg, mit a volt tordamegyei szolgabírák a hidépítésre a községek felhajtottak és a megyének beszállítottak?

2. Mennyire rug azon pénz-összeg mit Szentkirályi Gábor főjegyző ur egyes nagybirtokosoktól felszedett?

3. Mennyi pénz fordított a hidra az egerbegyi birtokosság által átadott 3200 frt hidalapból, és mennyi az utmunka-megváltási pénz-alapból.

4. Mennyi készpénzt adott ezen hidhoz a magas kormány?

5. Mennyi volt azon kifaragott tölgyfák száma, melyek a ludasi bidól megmaradtak, és a kincstár által az egerbegyi hidhozadattak, és mennyi volt azon kifaragatlan tölgyfák száma, melyeket a kincstár Torozukó-Szentgyörgyről adott a hidhoz?

6. A kincstár által adott faanyagok beszállítására mennyi pénzt fizettek be a községek?

7. Az ócska-hidnak fel nem használt fa-és vas anyagából — midőn azok árvereztettek — mennyi pénz folyt be? és végre:

8) Mennyi közmunka forlítottat és használtatott fel a hidépítéshez.

Ezen szerény kérdéseimmel azt hiszem ked vas alkalmat szolgáltatok a lektis alispán urnak a hidgyi számadásnak nyilvánosságra hozatalára annál is inkább, minthogy, a fennjelzett cikkében azt megígérte.

Kérvén a tisztelt szerkesztő urat ezen közgyire vonatkozó kérdéseimnek beces lapjában való felvételére és közbevetésására, minthogy a más két cikk is a hídrol itt látott napvilágot.

Ménasági József.

POSTA ÜGY.

Hirdetmény.

Az első erdélyi vasut 5. 6. száma vanatainak ujból életbe léptetett menetrendjéhez képest 1877. augusztus 16-ik napjától kezdve a küldöncszekérposta.

A győgy-Szászváros közt: Menet: indal Al győgyről reggeli 7 órakor. Érkezik Szászvárosba reg. 9 órakor. Jövet: indul Szászvárosból d. u. 1 órakor. Érkezik Algyőgyra d. u. 3 ó.

Gyulafehérvár-Abudbánya közt: Menet: Indul Gyulafehérvárról 6 ó. reg. Érkezik Zalathnára 10 ó. reg. Indul Zalathnárol 10 ó. 30 perc reg. Érkezik Abudbányára 2 ó. 30 p. d. u. Jövet: Indul Abudbányáról 6 ó. 30 perc reggel. Érkezik Zalathnára 10 ó. 30 p. Indul Zalathnárol 11 ó. reg. Érkezik Gyulafehérra 3 ó. d. u.

Abudbánya-Offenbánya közt: Menet: Indul Abudbányáról 2 óra 45 perc d. u. Érkezik Topánfalvára 4 óra 45 perc d. u. Indul Topánfalváról 5 óra d. u. Érkezik Offenbányára 8 óra d. u. Jövet: Indul Offenbányáról 12 ó. 30 perc délbe. Érkezik Topánfalvára 3 óra 30 perc d. u. Indul Topánfalváról 4 óra reg. Érkezik Abudbányára 6 óra reggel.

Abudbánya-Verespatak közt: Menet: Indul Abudbányáról 3 óra 30 perc d. u. Érkezik Verespatakra 5 óra d. u. Nyárban: Indul Abudbányáról 3 óra d. u. Érkezik Verespatakra 4 óra 30 perc. Jövet: Indul Verespatakról 1 ó. 30 perc d. u. Érkezik Abudbányára 2 óra 30 p. Nyárban: Indul Verespatakról 4 óra 30 perc reggel. Érkezik Abudbányára 6 óra reggel.

Mi ezennel közbirró tétetik.

Nagy-Szeben, 1877. augusztus 12-én.

Nevezések.

Az 1del september 21-én és 23-án tartandó löversenyekre.

Erdélyi dij:

Br. Wesselényi Béla, Melinda, 4 ó. p. k. ap. Zetland.

Ugyanaz, Murzuk, 3 ó. f. m. ap. Zetland. Macskásy Miklós ur, Nelly, 5 ó. p. k. ap. Radamanth.

Ugyanaz, Gilda, 4 ó. f. k. ap. Demicastor. Eladóverseny.

Br. Wesselényi Béla Zouave, 5 ó. s. h. ap. Zetland.

Ugyanaz, Murzuk, 3 ó. f. m. ap. Zetland. Macskásy Miklós ur, Nelly, 5 ó. k. ap. Radamanth.

Ugyanaz, Gilda, 4 ó. p. k. ap. Demicastor. Figyelemzetéssl: A Hölgyek-díjára és a Reiter-club akadály-verseny díjaira (Steeplechase) nevezeteni f. évi sept. 10-ikéig déli 12 óráig beazárolag, alólirt titkárságnál.

A kolozsvári lovar-egylet titkárságától

Bartha Lajos,

egyleti titkár.

Jogi rovat.

Kivonat a hivatalos Értesítőből.

— Goll és társainak Ajtai Sámuel és Vári Róza elleni ügyekben, ez utóbbiaknak 9113 frt 50 krra becsült mvásárhelyi ingatlanai szept. 1-én becsáron alól is eladatnak.

— Balykó Dénesnek Salamon Atilla elleni ügyében, ez utóbbinak 789 frt 49 krra becsült zálog ingatlanai aug. 27-én eladatnak.

— Hersch Mózes és nejének hagyatékát képező gy.-fehérvári s m.-varádjai ingatlanok aug. 23-án eladatnak.

— Szőlősi Józsefnek Barazsuj Márton Cintus elleni ügyében, ez utóbbinak 760 frtra becsült oláh-fenesi ingatlanai szeptember 13-án eladatnak.

— Nagy Ferencnek Bójte Juliánna elleni ügyében, ez utóbbinak 1006 frtra becsült imecs-falvi ingatlanai sept. 7-én elárvereztetnek.

— Háver Mibálnak Simén György elleni ügyében, ez utóbbinak tustyai s boiczai 7170 frtra becsült ingatlanai szept. 18-án eladatnak.

— Benedek Dénesnek Lázár Juon elleni ügyben, ez utóbbinak 1029 frt 59 krra becsült Szász-ujfalusi ingatlanai szept. 12-én eladatnak.

— Fülöp Józsefnek Benkő Sámuel és neje elleni ügyében, ez utóbbiaknak 446 frt 20 krra becsült lukfalvi ingatlanai aug. 31-én becsáron alól is eladatnak.

— Havasi Istvánnak Forend Minály és neje

